

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/87/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622201433
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622201433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Mičietovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zast. JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, so sídlom Moldavská cesta 10/B, Košice proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vydanie bezdôvodného obohatenia 2.912,02 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7Csp/34/2022 zo 17. augusta 2022

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamieta.

Žalovanému priznáva n á r o k na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500161615 zo dňa 2. 8. 2016 je bezúročný a bez poplatkov (výrok I.), žalovanému uložil povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie 2.912,02 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.912,02 eura od 14. 4. 2022 až do zaplatenia (výrok II.) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500161615 žalovaný poskytol žalobkyni úver 3000 eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačných splátok 103,75 eura, z toho splátka istiny úveru 71,43 eura a splátka úroku 32,32 eura, s ročnou úrokovou sadzbou 22,44 % a RPMN úveru 24,84 %, pričom žalovaná preukázateľne v prospech žalovaného zaplatila celkove sumu 5.912,02 eura.

Súd posúdil úverovú zmluvu vzhľadom na postavenie strán ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ), a na ktorú sa vzťahujú tiež ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z.z.“). Žalobe vyhovel z dôvodu, že úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) uvedená nesprávne, v neprospech spotrebiteľa. Súd mal za to, že v zmluve je uvedená len samotná výška RPMN, pričom nie sú uvedené predpoklady na výpočet RPMN.

Navyše sa súd nestotožnil s argumentmi žalovaného, ktorý tvrdil, že pri uzatváraní úverovej zmluvy nevyžadoval poistenie schopnosti splácať úver ako podmienku pre uzavretie zmluvy, mal za to, že poistenie bolo žalovanej nanútené a žalovaný do výpočtu RPMN nezahrnul výšku poistného. Na základe vyššieuvedeného považoval v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010

Z.z. (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy) úver za bezúročný a bezpoplatkový. Následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia žalobkyni vo výške rozdielu zaplatenej sumy a istiny úveru spolu s úrokom z omeškania.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strany vo veci.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na nové prejednanie, alebo aby rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Namietal, že závery súdu prvej inštancie o neuvedení predpokladov potrebných a použitých na výpočet RPMN sú nesprávne, podľa jeho názoru ustanovenie § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 vyžaduje uvedenie tých predpokladov, ktoré môžu výpočet RPMN ovplyvniť nezávisle od údajov ako sú výška splátky, počet splátok a podobne. K nedobrovoľnosti uzavretia poistenia žalobkyňou uviedol, že z rozsudku nevyplýva na základe akých úvah, dokázaných skutočností a právneho posúdenia súd dospel k tomu záveru, že žalobkyňa musela uzavrieť poistenie aby získala úver a nešlo o dobrovoľné poistenie. Podľa názoru odvolateľa sa súd nezaoberal žiadnou z okolností, ktorá je podstatná pre posúdenie, či poistenie bolo alebo nebolo podmienkou získania úveru.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá zotrvala na svojich tvrdeniach o nesprávnej výške RPMN, ktorá je uvedená v neprospech spotrebiteľa, ako aj o nesprávnej celkovej čiastke, ktorú mala zaplatiť. Podľa jej názoru žalovaný zámerne nezahrnul do RPMN výšku poistného, navyše úverová zmluva musí obsahovať nielen matematický vzorec výpočtu RPMN, ale tento musí byť doplnený predpokladmi na uskutočnenie výpočtu, čo v predmetnej úverovej zmluve absentuje. Rozsudok súdu prvej inštancie mala za vecne správny a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a priznal jej náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd (§ 34 CSP), posúdil odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. c/, f/, a h/ CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Pretože neboli splnené podmienky na zrušenie ani na potvrdenie rozsudku, odvolací súd ho v súlade s § 388 zmenil tak, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku.

6. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. novembra 2023 o 10.10 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli vopred zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

7. Žalovaný odvolanie odôvodnil s poukazom na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP, t.j. namietal, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli

počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ je naplnený v prípade keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu normu, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

11. Odvolací súd preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo zistil, že boli naplnené žalovaným tvrdené odvolacie dôvody, keď súd z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové zistenia, nesprávne interpretoval aplikované právne normy, z čoho vyvodil nesprávny právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

12. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením zmluvy o úvere č. 8500161615 zo dňa 2. 8. 2016 ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle právnej úpravy zák. č. 129/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

13. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy) z dôvodu, že ročná percentuálna miera nákladov je uvedená nesprávne a to v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky, nakoľko v zmluve je uvedená len samotná výška RPMN, pričom v zmluve nie sú vôbec uvedené predpoklady na jej výpočet. Pri svojom závere poukázal na závery rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 448/17 Danko. Uvedený záver súdu prvej inštancie nie je správny.

14. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri tomto údaji preto zákonodarca požaduje súčasne uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Odvolací súd má za to, že v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov a prípadných poplatkov, ktoré údaje zo zmluvy jednoznačne vyplývajú.

15. Odvolací súd konštatuje, že predmetnou problematikou sa už zaoberala judikatúra dovolacieho súdu, a to konkrétne v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/183/2020 z 24. februára 2021, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod číslom R 86/2021, a v ktorom najvyšší súd judikoval, že na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení do 31. marca 2015, v čase podpisu zmluvy uvedené ustanovenie obsahovo nezmenené, ale uvedené už pod § 9 ods. 2 písm. k/) nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia.

16. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukazoval na závery rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 448/17 Danko, z ktorého si však vyvodil nesprávny záver. V uvedenom rozsudku Súdny dvor EÚ vyložil, že „článok 4 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, takáto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia.“ Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere však obsahuje aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a súčasne uvádza aj úrokovú sadzbu.

17. Z uvedených dôvodov potom záver súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.

18. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaná si poistenie schopnosti splácať úver nevymienila, pričom za dôkaz o tejto skutočnosti považoval žalovaným predloženú prihlášku do poistenia, ktorá bola žalobkyňou podpísaná v ten istý deň ako zmluva o úvere. Na základe uvedeného vyvodil záver, že predmetná zmluva bola predložená žalovaným, takže sa stotožnil so stanoviskom žalobkyne, že poistenie jej bolo zo strany žalovaného prinajmenšom nanútené a nemožno v žiadnom prípade hovoriť o dobrovoľnosti na strane žalobkyne, ktorá v deň uzatvárania úverovej zmluvy podpisovala viaceré dokumenty.

19. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobkyňa najprv požiadala o úver písomnou žiadosťou, následne prejavila vôľu pristúpiť do poistenia schopnosti splácať úver a podpísala prihlášku do poistenia, ktorá bola na samostatnom formulárovom tlačíve. Následne po schválení žiadosti o poskytnutie úveru požiadavky a údaje uvedené v prihláške na poistenie boli premietnuté do kolóniek formulárovej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a rovnako ako ďalšie údaje o poskytovanom úvere.

20. Z listinných dôkazov predložených žalovaným a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere a prihlášky do poistenia vyplýva, že uzavretie poistnej zmluvy nebolo podmienkou poskytnutia úveru, nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere sa uvádza informácia o náhrade poistného, ak dlžník pristúpi k poisteniu schopnosti splácať úver, čo znamená, že spotrebiteľ prihlášku na poistenie nemusel podpísať a v takom prípade by sa kolónky týkajúce sa informácie o náhrade poistného v zmluve o úvere nevyplnili. V prihláške do poistenia schopnosti splácať úver je uvedené vyhlásenie poistníka, že „pristúpenie k poisteniu na základe podpísania tejto prihlášky do poistenia nie je podmienka uzatvorenia a vykonávania zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi poistníkom ako veriteľom a poisteným ako dlžníkom a ani iného zmluvného vzťahu medzi nimi. Poistený nie je povinný prijať návrh poistenia zo strany poistníka, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol poistníkom jasne a zrozumiteľne informovaný a túto skutočnosť potvrdzuje svojím podpisom.“

21. Súd prvej inštancie konštatoval, že údaj o RPMN v spotrebiteľskej zmluve nie uvedený správne aj z toho dôvodu, že žalovaný do RPMN nezahrnul poistné. Odvolací súd poukazuje, že na výpočet RPMN sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, pričom do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Povinnosť žalobkyne uzavrieť zmluvu o poistení schopnosti splácať úver ako podmienka na poskytnutie úveru preukázaná nebola.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

23. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na náhradu trov voči žalobkyňi v plnom rozsahu nakoľko bol v konaní úspešný. Ide o trovy tak konania pred súdom prvej inštancie ako i konania odvolacieho.

24. Toto rozhodnutie prijal senát hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).